

Teste de laborator și intervale de la debut pentru diagnosticul* molecular și serologic al infecției cu virus Zika

		FAZA ACUTĂ					CONVALESCENȚĂ										POST INFECȚIE						
		debut ZILE															LUNI						
INTERVAL post debut		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15//...	1 lună	2 luni	3 luni	6 luni	
TESTE DE LABORATOR																							
PROBA BIOLOGICĂ																							
TESTE MOLECULARE RT-PCR																							
SER/PLASMĂ		█				█						█											
URINĂ		█		█						█													
TESTE SEROLOGICE ELISA																							
SER		IgM		█			█										█		█				
		IgG						█		█								█		█			
		PERIOADA OPTIMĂ DE DETECȚIE																					
		DETECȚIE SUB-OPTIMALĂ																					

*Adaptat, în raport cu testele efectuate în Laboratorul Infecții Transmise prin Vectori din INC CANTACUZINO, după recomandările ECDC:

<http://ecdc.europa.eu/en/publications/Publications/zika-virus-guidance-healthcare-providers-and-laboratory-diagnosis.pdf>

PROBE BIOLOGICE:

- I. Pentru testare moleculară (diagnostic direct): ser/plasmă/urină. Probele se congelează și se aduc la laborator cât mai rapid, menținând lanțul de frig; în cazul în care pot fi transportate rapid la laborator (<12 ore), se mențin la 4°C. Trimiterea probelor pentru testare moleculară se anunță laboratorului telefonic.
- II. Pentru testare serologică (diagnostic indirect): serul se menține la 4°C cu respectarea lanțului de frig. Se testează pentru prezența anticorpilor din clasele IgM și IgG cel puțin două seruri, recoltate la 2-3 săptămâni interval.
- III. Nivel de risc biologic: în țările UE virusul Zika este încadrat în nivelul de biorisc 2.

Pentru stabilirea strategiei de investigare este necesar ca laboratorul sa primească informații privind date clinice și epidemiologice:

- istoric de călătorie (dată, loc) ori alt context de expunere la virus;
- data debutului bolii și date recoltare probe;
- status imun, graviditate, imunizări anterioare pentru alte flavivirusuri (febra galbenă, encefalita japoneză, encefalita de căpușă);
- se va lua în considerare posibilitatea unei expuneri anterioare la un alt flavivirus care circulă endemic în zona de rezidență a pacientului, ceea ce poate modifica dinamica răspunsului imun în cazul unei infecții flavivirale secundare (ex: pacientul a locuit mult timp într-o zonă endemică sau hiperendemică pentru denga ori într-o zonă în care virusul West Nile circulă endemic) ;
- alegerea testelor și interpretarea acestora se va face având în vedere circulația concomitentă în America Latină a virusurilor care produc febra denga și a virusului Chikungunya, ce pot determina un sindrom clinic asemănător.

Întocmit de Dr. biolog Cornelia S Ceianu, Laboratorul Infecției Transmise prin Vectori și Entomologie Medicală, INC Cantacuzino

Surse: ECDC Technical Document, 2016-Interim Guidance for Healthcare providers and Zika virus laboratory diagnosis;

WHO – Interim guidance 23 March 2016. WHO/ZIKV/LAB/16.1.Laboratory testing for Zika virus infection.